

за срамъ оставяшъ самъ себе си, тогазъ и азъ тя оставямъ ! Не силна та съединена сила Англо-Бургундска, а твоята малка смѣлость та сваля отъ трона ! Французски тѣ крале бѣха славни, храбри мъже, а ти само роденъ за разкопната любовъ ! (*На чиновници тѣ*). На, краля ся отказва отъ васъ, но азъ ще ся хвърля въ родний ми градъ Орлеанъ и ще умря подъ негови тѣ развалини. —

(*Иска да излѣзи, Сорелъ го задържа*).

Сорелъ. (*Говори на Краля*). О, не го оставяй да си иди ядосанъ ! Уста та му изразяватъ сурави думи, но сърдце то му е къмъ тебе вѣрно ; той е същия който тя обича горещо, и ся е жертвувалъ често за тебе. — Дойди Дюноа и познай, че си дозволи въ гнѣвъ тѣ прѣмного — а ти прости на вѣрний си приятель обида та. — Приближете ся да ви съединя сърдца та догдѣ не ся е разпалилъ изново разорителний гнѣвъ ! —

(*Дюноа гледа краля като да очаква отговоръ отъ него*).

Карлъ. (*На Дюшатела*). Ще ся преминва Лоара, параходъ тѣ чака, отнеси всички тѣ ми вѣщи !

Дюноа. (*бърже на Сорелъ*). Остайте сбогомъ ! (*обръща ся и излиза, чиновници тѣ го послѣдоватъ*).

Сорелъ. (*кърши си отчаяно ръцѣ тѣ*). О, ако ся отдѣли и той, тогазъ сме вече съвсѣмъ изгубени ! Ла-Хиръ, послѣдете го, и гледайте да го сдобрите !

(*Ла-Хиръ излиза*).

ЯВЛЕНИЕ ШЕСТО.

Карлъ, Сорелъ, Дюшателъ.

Карлъ. Короната ли е само едно то добро на свѣта ! Горчиво и мъчно ли е да ся раздѣли човѣкъ отъ нея ? — Едно то е само мъчно, да ся търпи, да ся играешъ на вѣже отъ таквизи глупци, проклѣти васали, и да живѣешъ отъ тѣхната милость ; то е мъчно то, то е горчиво то и кораво за едно благородно